

پیام اتحادیه پناهندگان ملی و دموکرات افغان‌های مقیم اتریش (حریت)، در یک سالگی درگذشت رفیق ضیاء

نام رفیق ضیاء، در صفحه تاریخ مبارزان کشور با خط زرین ثبت خواهد شد

یک سال قبل از امروز حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان شخصیت برجسته، تابنده و کوهپایه به نام (ضیاء) را با خود داشت و تکیه به رهنمون‌های‌شان بدون هیچ‌گونه دلیلی مؤفقیت را از آن خود می‌دانست. این امر سبب شده بود که حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان با پیروی از رهنمون‌های اصولی، علمی و با تحلیل مشخص از اوضاع مشخص تضاد عمده را از تضاد غیر عمده و راه مبارزه علیه تضاد عمده را به‌گونه مشخص انگشت‌گذاری کرد.

مرگ این رفیق رزمنده که مملو از آرمان والای انسانی بود، زندگی جاویدانه به او بخشیده است که نامش در صفحه تاریخ مبارزین کشور با خط زرین ثبت خواهد شد. اگر زندگینامه رفیق ضیاء را در کاوش بگیریم، بدون تردید پی خواهیم برد که نقش خود را در جهت بالاترین رهنورد روشنگری و میهن‌پرستی به‌سطح یک متعهد انقلابی ایفاء کرده است.

به‌استناد از دیدار یکی از مسئولین این اتحادیه که در اواخر سال ۲۰۱۹ عازم کشور شده بود چنین گزارش داد. پس از طی چند روزی که به کابل سپری کردم به شماره تلفون دست داشته، به یکی از افراد ارتباطی زنده یاد رفیق ضیاء تماس برقرار کردم، ولی ایشان در [بیرون از کابل] تشریف داشتند، قرار بر این شد که هرگاه رفیق ضیاء به کابل تشریف آورد به شماره تلفنم زنگ بزنند، هنگامی که رفیق ضیاء از تماس ما اطلاع حاصل کرد با بزرگواری بی‌شائبه، جهت ملاقات در کابل حضور بهم رسانید.

طبق روایت این رفیق ما با رفیق ضیاء، علاوه به اینکه از مریضی شکر رنج می‌برد و همچنان چندی قبل در حادثه تصادم موتر از ضربه شدید به‌پایش رنج می‌برد، آنچنان با یک منانت و استواری بمانند یک کوهپایه مرا در آغوش کشید و مرا به ملاقات پذیرفت.

چون ما در سال‌های ۱۳۵۰ شناخت سابقه داشتیم و صحبت‌های ما را از مروری خاطرات گذشته شروع کردیم. از تکلیف مریضی که عاید حالش بود، ولی رفیق ضیاء به مریضی‌اش اعتنا نکرده اصلاً در این مورد نمی‌خواست صحبتی داشته باشد، و چنین ادامه داد: هنگامی که از آمدنت اطلاع حاصل کردم، چنان شور و شغف به‌من دست داد که انگار هیچ‌گونه دردی ندارم. درمورد فعالیت‌های سیاسی‌ام جویا شد، هنگامی که از اتحادیه حریت برایش توضیح دادم، آنچنان سرور و خوشی به این رفیق دست داد که فکر می‌شد در لباسش نمی‌گنجد. خاطرات گذشته‌ها را به‌یادم آورد و از فعالیت‌ها و سازماندهی در مطبوعه معارف را در تمجید و تائید گرفت و آن را در مقایسه به اتحادیه حریت، اظهار امیدواری کرد که: (پیروزی توده‌های تحت اسارت، با پیوند و همبستگی نیروهای آزادیبخش و انقلابی عنقریب درهای ارتجاع داخلی و بین‌المللی را خواهد کوبید). من در این لحظه مبهوت احساسات زنده یاد ضیاء بودم که چنان از چهره‌اش نمایان بود که حتی بر من سایه افگند و مرا در تصامیم و فعالیت‌های سیاسی ام جدیت بیشتری بخشید. من در صحبت‌های رفیق ضیاء چنان غرور را می‌دیدم که از تصورم خارج بود. آرزوی یک طوفان عظیم سیاسی، اقتصادی و دگرگونی حاکمیت وابسته و دست‌نشانده را به‌دل می‌پروراند، مکرر و پیهم مرا تشویق و تأکید می‌کرد تا به‌صورت وسیع‌تری فعالیت‌های کوچک رفرمیستی را کنار بگذاریم و فعالیت‌های

مان را با تحلیل مشخص از اوضاع مشخص در راه رشد و گسترش اندیشه‌های رهاییبخش و انقلابی به‌کار بندیدیم. و به این شرایط بربریت و ستم طبقاتی، هرچه عاجل‌تر باید خاتمه داد.

به صحبت‌ها و رهنمون‌هایش که تکیه بر مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم با زیرساخت و استوار بر ماتریالیسم دیالکتیک بود ادامه می‌داد. طبق اظهارات این رفیق، نه آنکه مرا در فعالیت‌های جدا از حزب کمونیست محکوم نکرد، بلکه اذهان داشت تا به اعمار یک پایگاه مستحکم و انقلابی در کشور دست بزنیم و نظر به توانائی خود ساختاری را از کادرهای جوان ایجاد کنیم تا درایت آن را داشته باشد که در گسترش، تبلیغ و ترویج اندیشه‌های رهاییبخش و انقلابی در رأس رهبری قرار گیرد. رفیق ضیاء در همکاری کمیت از نیروهای مترقی، آزادیبخش و ملی را نیز متعهد شد و تأکید کرد که دردها و زخم‌های محرومین سیاسی که هیچ بهره‌ای از آزادی سیاسی و اقتصادی را نصیب نشده‌اند، به‌جز دریک جنبش و خیزش توده‌پی که استوار بر اصول مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم باشد میسر نیست. رفیق ضیاء با دست‌های توانا و با انگشت‌هایش حلقه‌های زنجیری که جوانان و ایدئولوژی بود ترسیم می‌کرد و نجات توده‌های تحت ستم را در پیوند این دو پدیده قبول داشت. رفیق ضیاء در رابطه به اتحادیه حریت می‌گفت که بگذار که صد گل بشکفند و صد مکتب به رقابت پردازد، و آنهایی که دست وحدت و همبستگی توده‌ها، با زیرساخت نجات کشور و مردم به تحرک انقلابی می‌پردازند گسترش یابد، من اطمینان دارم که در تحرک انقلابی و در سنگر ضد فاشیسم، ضد حاکمیت نظام دیکتاتوری خودفروخته و عنان‌گسیخته باهم خواهیم بود و بدون تردید آنهایی که با یک هدفمندی نجاتبخش و توده‌پی که وحدت ملی را با جنبش مسلحانه خلق پیوند می‌دهند سنگر مشترک خواهیم داشت.

من که مدت چهار ساعت را با رفیق فرهیخته و زنده‌یاد ضیاء سپری کردم و از شنیدن رهنمون‌ها و صحبت‌هایش لذت بردم و می‌خواستم که لحظات بیشتری را با این نیروی مستحکم و پامرد انقلابی سپری کنم که متأسفانه زمان برایم فرصت بیشتری را تجویز نکرد. با تأثر عمیق که طبیعت با ما سرخصومت گرفت و صفوف ما را از اینچنین انسان‌های تابناک و اثرگذار بر خیزش و تحرک انقلابی خالی ساخت. اینهم درست نخواهد بود که در نبود چنین رادمردان انقلابی، روحیه تبلیغاتی خود ما را ضعیف و ترویج انقلابی مان را خاموش و دست از تهیج توده‌های رزمنده برداریم. حالا برماست که مشعل افروخته و انقلابی آن‌ها را نگذاریم که به خاموش گراید و آن را در فعالیت‌های عملی و انقلابی خود برافراشته نگهداریم. ارتجاع داخلی و بین‌المللی باید بداند همانگونه که مشعل آزادی که از سال‌های ۱۳۴۴ به این‌سو در اهتزاز در آمده است، تا اکنون فروزان است و این فعالیت انقلابی الی پیروزی و سرنگونی حاکمیت نظام دست‌نشانده به‌پیش خواهد شتافت، مخصوصاً در شرایط کنونی که اکثریت توده‌های تحت ستم، چشم امیدشان به‌یگانه نیروی انقلابی چپ است. اگر با یک دید وسیع، شرایط کنونی را در بررسی بگیریم، نیروهای چپ انقلابی در آزمون تاریخ قرار دارند و مردم تحت اسارت نظام پویشالی و دست‌نشانده در انتظار آنهایی‌اند که در یک دور تاریخی شیپور جنبش انقلابی را به‌صدا در می‌آوردند و اکنون در آزمون تاریخ قرار گرفته‌اند که الترناتیفی عملی را ارائه کنند.

رفقای رزمنده و انقلابی ملی، آزادیبخش! واقعیت امر هم نشان می‌دهد که شرایط کنونی برای ما خاموشی را تجویز نمی‌کند. اگر نیروهای رزمنده و انقلابی، ملی و آزادیبخش به‌خود عضویت تشکیلات انقلابی حزب کمونیست را رقم می‌زنند، شرایط بدتر از این یخن‌گیر مردم نخواهد شد. اوضاع کنونی

نشانگر آنست که مردم و کشور ما در پنجهٔ چند اوباش و مزدور بیگانه دست و پا می‌زنند و در نبود یک پایگاه مستحکم و انقلابی یا به خاموشی می‌گرایند و یا اینکه به امید نجات خود به رویزیونیست‌های از حاکمیت کودتای چپان هفت ثور متوسل می‌شوند. اگر ما به‌عنوان نظاره‌گر به اوضاع کنونی خود را حزین و متأثر جلوه دهیم و در حل طوفان عظیم و جنایات وحشیانهٔ دولت و اسلامی‌گرایان هیچ‌گونه عکس‌العملی و تحرکی از خود بروز ندهیم و فردائی که کشور به‌تباهی و مردم به‌اسارت و ستم طبقاتی دست و پا بزنند مسئولیت آن بدوش همین نیروهای چپ انقلابی خواهد بود و آنگاهی است که در محکمهٔ توده‌پی کشانیده خواهیم شد. بناءً تشکل پرافتخار حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان با الهام از رهنمون‌های روشن و شفاف رفیق ضیاء، راهی را به‌سوی یک جنبش انقلابی به‌خود رقم بزنند و عملاً به‌امیدواری توده‌های عظیم کشور جوابگو باشند که در آن صورت توده‌ها را نیز در صفوف ما خواهیم داشت.

به‌پیش به‌سوی اتحاد و همبستگی هرچه بیشتر نیروهای پراکندهٔ انقلابی!

پرتحرک باد جنبش مسلحانهٔ خلق علیه حاکمیت نظام کنونی!

وحدت ما ضامن پیروزی، استقلال و حاکمیت ملی ما خواهد بود

۸۱۷ \ ۲۰۲۱

اتحادیهٔ پناهندگان ملی و دموکرات افغان‌های مقیم اتریش (حریت)